Document finalizat

Cod operator: 11276

ROMÂNIA

TRIBUNALUL SATU MARE

SECŢIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Dosar nr. 2287/83/2018

ÎNCHEIERE

Şedinţa publică din data de 18 martie 2019

Completul constituit din:

PREŞEDINTE

Grefier

Desfăşurarea şedinţei de judecată s-a înregistrat cu mijloace tehnice audio, potrivit art. 231 alin. 2 Cod procedură civilă.

Pe rol se află judecarea cauzei în materia contencios administrativ şi fiscal formulată de **reclamanta FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG**, CIF 26787560, RNONG 3163/B/2009, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului, nr. 39, jud. Satu Mare, *solicitând citarea la domiciliul procesual ales, adresa de poştă electronică* office@freies-europa.ro, în contradictoriu cu pârâtul **INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMERIEI ROMÂNE**, cod fiscal 4192782, cu sediul în Bucureşti, str. Jandarmeriei, nr. 9-11, Sector 1, având ca obiect ***refuz comunicare informaţii de interes public***.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică se prezintă pentru pârât consilier juridic potrivit delegaţiei nr. 50073/22.02.2019, ataşată la dosar, lipsa fiind reprezentanţii reclamantei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, care învederează instanţei că cererea este la al doilea termen de judecată, este scutită de plata taxelor de timbru şi se află la poziţia 3 pe lista de şedinţe. Cauza a fost amânată în vederea citării reclamantei, prin poştă electronică, în condiţiile art. 154 alin. (6) şi (6^1) C.pr.civ., cu copie de pe înscrisurile depuse de pârât la termenul anterior şi cu menţiunea de a-şi exprima poziţia procesuală în raport de aceste înscrisuri, în sensul că se afirmă că s-ar fi comunicat copii de pe protocoalele identificate la nivelul pârâtului şi pentru care s-a obţinut acordul de difuzare al partenerilor şi care nu conţin informaţii exceptate de la liberul acces, conform art. 12 din Legea nr. 544/2001, aşa încât reclamanta să poate confirma sau infirma dacă s-au recepţionat anumite înscrisuri şi care anume, precum şi pentru a se observa poziţia sa concretă în raport de susţinerile pârâtului.

Prin serviciul registratură al instanţei, la data de 12.03.2019, reclamanta a depus la dosarul cauzei adresă prin care îşi exprimă poziţia cu privire la aspectul pentru care tribunalul a solicitat lămuriri.

Tribunalul constată că procedura de citare este legal îndeplinită.

La interpelarea tribunalului, reprezentanta pârâtului arată că nu înţelege să solicite administrarea de alte probe. Arată că, potrivit adresei depuse la termenul anterior, reclamantei i s-a explicat foarte clar faptul că protocoalele pentru care s-a transmis acordul de difuzare din partea partenerilor au fost transmise, iar cele care sunt exceptate de la liberul acces, precum şi cele clasificate nu au cum să fie transmise, potrivit prevederilor art. 12 din Legea nr. 544/2001.

Conform art. 244 alin. 1 C.pr.civ., tribunalul închide etapa cercetării procesului, iar conform art. 392 C.pr.civ., deschide etapa dezbaterilor şi acordă cuvântul în fond.

Reprezentanta pârâtului solicită respingerea acţiunii formulată de către reclamantă pentru motivele arătate în întâmpinare, precum şi raportat la documentele aduse în probaţiune. Arată că pârâtul nu a refuzat să răspunsă reclamantei, a purtat chiar şi o corespondenţă cu aceasta, fiindu-i puse la dispoziţiei reclamantei protocoalele, mai puţin cele exceptate conform

art. 12 din Legea nr. 544/2001, drept urmare consideră că pârâtul şi-a îndeplinit obligaţiile stabilite potrivit Legii nr. 544/2001. Solicită, astfel, respingerea acţiunii.

Conform art. 394 C.pr.civ., tribunalul închide etapa dezbaterilor şi reţine cauza în pronunţare.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, în baza art. 396 alin. 1 C.pr.civilă, amână pronunţarea pentru data de **26 martie 2019, C13fond-CA,** pronunţarea hotărârii se va face prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei instanţei.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunţarea în cauză la data de **26 martie 2019, C13fond-CA;** pronunţarea hotărârii se va face prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei instanţei, conform art. 396 alin. (2) C.pr.civ.

Pronunţată în şedinţa publică, azi, 18.03.2019.

Preşedinte,

Grefier,

22 Martie 2019

Cod ECLI ECLI:RO:TBSTM:2019:028.000138

Cod operator: 11276

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SATU MARE
SECŢIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Dosar nr. 2287/83/2018

SENTINŢA CIVILĂ nr. 138/CA
Şedinţa publică din data de 26 martie 2019
Completul constituit din:
PREŞEDINTE
Grefier

Pe rol se află judecarea cauzei în materia contencios administrativ şi fiscal formulată de **reclamanta FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG**, CIF 26787560, RNONG 3163/B/2009, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului, nr. 39, jud. Satu Mare, *solicitând citarea la domiciliul procesual ales, adresa de poştă electronică* office@freies-europa.ro, în contradictoriu cu **pârâtul INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMERIEI ROMÂNE**, cod fiscal 4192782, cu sediul în Bucureşti, str. Jandarmeriei, nr. 9-11, Sector 1, având ca obiect ***refuz comunicare informaţii de interes public***.

Mersul dezbaterilor şi concluziile în fond au fost consemnate în încheierea de şedinţă din data de 18 martie 2019, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunţarea pentru azi, 26.03.2019.

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei civile de faţă, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Satu Mare la data de 27.12.2018 sub nr. 2287/83/2018 reclamanta FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare, CIF 26787560, adresă de poştă electronică office@freies-europa.ro, a solicitat instanţei, în contradictoriu cu pârâtul INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMERIEI ROMÂNE, cu sediul în Bucureşti, str. Jandarmeriei nr. 9 - 11, Sector 1, cod fiscal 4192782 , să dispună obligarea acestuia din urmă la comunicarea informaţiilor de interes public.

În motivarea cererii promovate, s-a reliefat că există un refuz de comunicare a celor pretinse, nelegal şi netemeinic, toate datele care vizează sau afectează administrarea justiţiei fiind informaţii de interes public, la care accesul trebuie să fie garantat. Totodată, legiuitorul a prevăzut, explicit, că *toate actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autorităţile publice care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare* sunt informaţii de interes public la care accesul este garantat, aspect ce nu poate fi eludat prin emiterea unor acte administrative infralegale sau protocoale clasificate.

În drept, s-au invocat prevederile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 şi ale art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004.

În probaţiune, s-au anexat înscrisuri (f. 2 - 7 şi 35 - 47).

Pârâtul a formulat, la 31.01.2019 şi 04.02.2019, întâmpinare (f. 14 - 15 şi 29 - 30), prin care a invocat excepţia lipsei dovezii calităţii de reprezentant, respectiv excepţia prematurităţii şi a solicitat respingerea acţiunii ca neîntemeiată.

În susţinerea poziţiei procesuale adoptate, s-a subliniat că a fost comunicată adresa din 13.12.2018, prin care reclamanta era informată că transmiterea datelor se poate realiza doar cu

acordul instituţiilor partenere, fiind iniţiate demersuri în acest sens, or sesizarea instanţei a avut loc în circumstanţele în care nu s-a refuzat a se răspunde solicitării şi nici nu s-a formulat reclamaţie administrativă. Ca atare, s-a apreciat că obligaţiile stabilite de Legea nr. 544/2001 au fost îndeplinite.

În drept, s-au invocat prevederile C. proc. civ. şi ale Legii nr. 544/2001.

În probaţiune, s-au depus înscrisuri (f. 16 - 17, 31 - 32 şi 50 - 51).

Reclamanta a transmis, la 12.03.2019, răspuns la solicitarea instanţei (f. 61).

În temeiul art. 255 alin. (1) raportat la art. 258 alin. (1) din C. proc. civ., instanţa a încuviinţat proba cu înscrisuri.

Analizând cererea astfel formulată, tribunalul reţine următoarele:

Aşa cum rezultă din cuprinsul solicitării transmise Inspectoratului General al Jandarmeriei Române (f. 31), reclamanta a pretins a i se comunica, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor încheiate de către acesta din urmă cu anumite entităţi, ce au fost expres şi precis individualizate.

Pe de altă parte, trebuie subliniat că, potrivit adresei din 12.11.2018 (f. 32), reclamantei i se comunica împrejurarea că răspunsul urmează a-i fi transmis în 30 de zile, conform art. 7 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, la 13.12.2018 fiind emis răspuns în sensul că diseminarea nu este posibilă fără avizul instituţiilor / organizaţiilor partenere (f. 2), iar prin scriptul de la data de 26.02.2019 reclamanta era informată că s-au iniţiat demersurile procedurale pentru obţinerea avizelor necesare pentru punerea la dispoziţie a documentelor solicitate, astfel că se transmiteau copiile protocoalelor identificate la nivelul structurii şi pentru care s-a obţinut acordul de difuzare al partenerilor şi care nu conţin informaţii exceptate de la liberul acces al cetăţenilor, conform art. 12 din Legea nr. 544/2001 (f. 50).

Potrivit art. 1 din Legea nr. 544/2001, *Accesul liber şi neîngrădit al persoanei la orice informaţii de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relaţiilor dintre persoane şi autorităţile publice, în conformitate cu Constituţia României şi cu documentele internaţionale ratificate de Parlamentul României*, iar conform art. 2 lit. a) şi b) din acelaşi act normativ, *prin autoritate sau instituţie publică se înţelege orice autoritate ori instituţie publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, societate reglementată de Legea societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, aflată sub autoritatea sau, după caz, în coordonarea ori în subordinea unei autorităţi publice centrale sau locale şi la care statul român sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acţionar unic ori majoritar, precum şi orice operator sau operator regional, astfel cum aceştia sunt definiţi în Legea serviciilor comunitare de utilităţi publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. De asemenea, se supun prevederilor prezentei legi partidele politice, federaţiile sportive şi organizaţiile neguvernamentale de utilitate publică, care beneficiază de finanţare din bani publici*, prin *informaţie de interes public* urmând a se înţelege *orice informaţie care priveşte activităţile sau rezultă din activităţile unei autorităţi publice sau instituţii publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informaţiei.* În acelaşi context, este de notat că, în temeiul art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, *Orice persoană are dreptul să solicite şi să obţină de la autorităţile şi instituţiile publice, în condiţiile prezentei legi, informaţiile de interes public*, iar în baza alin. (2), *Autorităţile şi instituţiile publice sunt obligate să asigure persoanelor, la cererea acestora, informaţiile de interes public solicitate în scris sau verbal*, cu menţiunea că, aşa cum dispune art. 7 alin. (1) din acelaşi act normativ, *Autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia să răspundă în scris la solicitarea informaţiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcţie de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare şi de urgenţa solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea şi*

difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile.

Sintetizând, din întreaga reglementare redată se poate deduce că dreptul de acces al cetățenilor la informațiile de interes public este garantat, în spiritul reglementării art. 31 alin. (1) din Constituție, sens în care s-au instituit anumite obligații în sarcina autorităților sau instituțiilor publice, ținute a oferi răspuns solicitărilor ce le sunt adresate, în termene bine și precis stabilite.

Pe de altă parte, raportat la particularitățile litigiului, se constată că sunt relevante prevederile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, ce statuează că *În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7*, precum și ale art. 9 alin. (2) din același act normativ, conform cărora *Dacă în urma informațiilor primite petentul solicită informații noi privind documentele aflate în posesia autorității sau a instituției publice, această solicitare va fi tratată ca o nouă petiție, răspunsul fiind trimis în termenele prevăzute la art. 7 și 8.* Așadar, în măsura în care, posterior solicitării adresate autorității sau instituției publice, persoana interesată se consideră vătămată în drepturile sale, aceasta poate introduce plângere la instanța competentă, care *poate obliga autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile de interes public solicitate și să plătească daune morale și/sau patrimoniale*, potrivit art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001.

Totodată, nu poate fi omis faptul că, în baza art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, *Se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1 și, respectiv, la art. 11^1, următoarele informații: a) informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii; b) informațiile privind deliberările autorităților, precum și cele care privesc interesele economice și politice ale României, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, potrivit legii; c) informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii; d) informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii; e) informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare; f) informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces; g) informațiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecție a tinerilor*, iar în temeiul alin. (2) din cadrul aceluiași articol, *Răspunderea pentru aplicarea măsurilor de protejare a informațiilor aparținând categoriilor prevăzute la alin. (1) revine persoanelor și autorităților publice care dețin astfel de informații, precum și instituțiilor publice abilitate prin lege să asigure securitatea informațiilor*, de unde rezultă că există anumite date care, în considerarea naturii și specificului lor, respectiv a obiectului vizat, sunt exceptate, prin dispoziția explicită a legii, de la liberul acces al cetățenilor.

Referitor la prezenta cauză, se observă că, față de prevederile art. 2 lit. a) și b) din Legea nr. 544/2001, pârâtul se încadrează în categoria autorităților și instituțiilor publice care se supun reglementării actului normativ indicat, însă, fără îndoială, este necesar a se elucida măsura în care datele la care a făcut trimitere titularul acțiunii pot fi calificate ca informații de interes public, respectiv dacă acestea trebuiau comunicate solicitantului, în integralitatea lor, pentru a se verifica dacă s-a manifestat un refuz de transmitere din partea pârâtului.

Sub acest aspect, este de reliefat că, potrivit adresei din 13.12.2018, reclamanta era înștiințată că diseminarea documentelor nu este posibilă fără avizul instituțiilor / organizațiilor partenere (f. 2), iar prin răspunsul din 26.02.2019 era informată asupra împrejurării că se

transmit copii ale protocoalelor identificate la nivelul structurii, pentru care s-a obţinut acordul de difuzare al partenerilor şi care nu conţin date exceptate de la liberul acces, conform art. 12 din Legea nr. 544/2001 (f. 50), or din cuprinsul lor se deduce, fără îndoială, că a existat, iniţial, un refuz total de punere la dispoziţie a documentelor solicitate, răspunsul furnizat ulterior fiind incomplet şi parţial. Mai mult decât atât, raportat la conţinutul adresei destinate, în final, reclamantei, reiese, în mod cert, că refuzul exprimat a fost unul nejustificat, neputându-se identifica care anume dintre ipotezele la care se referă art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 ar fi fost luate în considerare, de către autoritatea pârâtă, ţinând seama de trimiterea generică la textul evocat. Totodată, trebuie subliniat că, atât din întâmpinarea depusă, cât şi din adresele destinate reclamantei, se desprinde că, în fapt, s-a apreciat ca necesară consultarea tuturor instituţiilor semnatare cu privire la punerea la dispoziţie a informaţiilor din cuprinsul protocoalelor, astfel că s-a procedat numai la comunicarea celor pentru care s-ar fi obţinut acordul de difuzare (f. 29 verso şi 50).

Cu toate acestea, este limpede că, raportat la argumentele de care s-a prevalat pârâtul, refuzul de a se transmite datele pretinse este, în parte, nejustificat, după cum se va demonstra în continuare.

Astfel, ţinând seama de reglementarea art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, se constată că nu poate fi primită soluţia autorităţii, care, în esenţă, reflectă lipsa comunicării datelor pentru care nu ar exista acordul unanim al entităţilor implicate în procesul de încheiere a protocoalelor.

Din această perspectivă, trebuie evidenţiat, mai întâi, că, aşa cum s-a amintit în cele de mai sus, refuzul manifestat de pârât, în ce priveşte documentele pentru care nu s-a obţinut un acord al semnatarilor, nu a fost fundamentat prin trimiterea concretă la prevederile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 sau la alte norme speciale ce ar fi aplicabile în cauză. În consecinţă, ţinând seama de situaţiile ce constituie excepţii de la liberul acces al cetăţenilor, aşa cum sunt instituite prin textul anterior evocat, tribunalul constată că împrejurarea de care se prevalează autoritatea publică nu este susceptibilă de a fi încadrată în ipoteza normei.

În al doilea rând, se observă că, deşi pârâtul a făcut referire la demararea unei proceduri de obţinere a acordului de difuzare din partea instituţiilor partenere (f. 29 verso), totuşi, elementele invocate nu au fost probate în cauză, în condiţii de regularitate procedurală, conform art. 249 din C. proc. civ., oricum un asemenea proces fiind lipsit de relevanţă din prisma obligaţiilor ce reveneau pârâtului, în sistemul Legii nr. 544/2001.

În al treilea rând, referitor la necesitatea consultării entităţilor care au semnat protocoalele perfectate şi exprimării acordului pentru diseminare, se reţine că etapele învederate şi argumentele astfel formulate sunt nejustificate şi nu pot sta la baza refuzului de comunicare a copiilor de pe documentele pentru care nu ar exista încuviinţarea.

Sub acest aspect, trebuie notat că, în realitate, netransmiterea tuturor informaţiilor nu poate fi întemeiată pe lipsa acordului celorlalte autorităţi semnatare, sens în care demararea unor acţiuni în acest scop rămâne de prisos, câtă vreme caracterul bilateral sau plurilateral al protocoalelor nu poate împiedica furnizarea datelor de interes public, existând, spre exemplu, chiar obligaţia de comunicare din oficiu a unor informaţii, chiar dacă ar proveni, prin ipoteză, din anumite contracte (ca acte bilaterale, rezultatul voinţelor concordante), după cum reiese, de altfel, din înseşi prevederile art. 5 alin. (5) din Legea nr. 544/2001.

Mai mult decât atât, prin Decizia nr. 26/2019, pronunţată în contextul soluţionării unui conflict juridic de natură constituţională, s-a statuat, de către instanţa de contencios constituţional, că protocoalele de colaborare perfectate de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie reprezintă *acte administrative de autoritate*, implicând faptul că *autoritatea administrativă dă ordine, lucrează ca putere suverană faţă de supuşi, fiind supuse controlului de legalitate* şi fiind *date în executarea legii şi emise în regim de putere publică de către autorităţile publice implicate*, însă, în privinţa calificării lor, s-a reţinut că *sunt acte unilaterale, întrucât reflectă o singură voinţă juridică, chiar dacă sunt încheiate între două entităţi publice* şi *conţin reglementări cu caracter general, impersonale, care valorifică autoritatea de drept public a emitentului actului în sensul naşterii, modificării sau stingerii de*

raporturi juridice, cu consecinţa producerii unor efecte obligatorii erga omnes, ceea ce le califică drept acte normative emise în regim de putere publică (pct. 148).

Ca atare, în raport de cele expuse mai sus, este indeniabil că atât răspunsul din 13.12.2018 (f. 2), cât şi cel din 26.02.2019 (f. 50), exhibă un refuz de furnizare a informaţiilor solicitate, din prisma necomunicării actelor pentru care nu s-ar fi obţinut acordul partenerilor, fiind inutilă consultarea instituţiilor semnatare în legătură cu punerea la dispoziţie a datelor în circumstanţele în care protocoalele în discuţie vizează activitatea autorităţii publice pârâte şi, putând fi calificate drept acte administrative cu un caracter normativ, trebuiau înfăţişate, la cererea reclamantei, întrucât, aşa cum a statuat Curtea Constituţională, reprezintă acte unilaterale, fiind în discuţie o unică intenţie şi voinţă a instituţiilor şi autorităţilor publice de a colabora / coopera, fără ca semnarea lor de doi sau mai mulţi subiecţi să poată conduce la calificarea protocoalelor ca acte bilaterale sau multilaterale.

În acest context, se impune, desigur, a menţiona că nu poate fi primit argumentul la care pârâtul face referire prin întâmpinare, anume că nu ar fi refuzat a răspunde solicitării întrucât, prin adresa din 13.12.2018 (f. 2), a informat reclamanta că transmiterea înscrisurilor poate fi efectuată numai cu acordul instituţiilor partenere, fiind iniţiate demersuri în acest sens (f. 29 verso), în condiţiile în care poziţia exprimată reflectă, din prisma celor expuse mai sus, respingerea solicitării, aşa încât, faţă de data la care s-a înregistrat cererea, la 02.11.2018 (f. 31), depunerea plângerii la oficiul poştal, în ziua de 15.12.2018 (f. 8), s-a realizat după împlinirea termenului prevăzut de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 544/2001.

Dincolo de cele deja evocate, se constată că demararea procedurilor în vederea obţinerii unui acord pentru comunicare din partea instituţiilor semnatare creionează, în acelaşi mod, refuzul pârâtului de a disemina informaţiile supuse liberului acces întrucât, fiind în discuţie acte administrative unilaterale, nu importa poziţia altor autorităţi, ci era necesară examinarea solicitării în condiţiile Legii nr. 544/2001, necomunicarea putând opera, după cum s-a indicat deja, în măsura întrunirii cazurilor prevăzute de art. 12 alin. (1) sau în situaţia incidenţei altor norme speciale. Prin urmare, în circumstanţele litigiului, condiţia privind acordul de difuzare denotă instituirea unor cerinţe suplimentare în vederea punerii la dispoziţie a unor date solicitate în baza Legii nr. 544/2001, cererea impunându-se a fi soluţionată în limitele date, fără alte condiţionări, neprevăzute de normele aplicabile, sens în care nu se poate afirma că ar exista un răspuns în termenul legal, raportat la cel din 13.12.2018 (f. 2) şi la adresa din 26.02.2019 (f. 50), posterioară împlinirii termenului defipt de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, ci, dimpotrivă, în cauză s-a manifestat, fără echivoc, un refuz nejustificat.

În continuare, este nefondată apărarea desprinsă din prevederile art. 21 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, dat fiind că reclamaţia administrativă consacrată vizează eventualul refuz explicit sau tacit al angajatului desemnat al autorităţii ori instituţiei publice pentru aplicarea dispoziţiilor actului normativ, fiind plasată în câmpul răspunderii disciplinare a celui culpabil, după cum rezultă din reglementarea art. 21 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, fără a interfera cu posibilitatea promovării plângerii la care se referă art. 22 alin. (1) din acelaşi act normativ. În alte cuvinte, faptul dacă angajatul autorităţii ar fi săvârşit vreo abatere disciplinară prin refuzul manifestat nu poate îngrădi dreptul de acces la jurisdicţia specială de contencios administrativ, consacrat, expres, prin art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, fără vreo condiţionare legată de recurgerea la o reclamaţie prealabilă împotriva funcţionarului.

În fine, unele menţiuni suplimentare se impun, totuşi, luând în considerare adresa din 26.02.2019 (f. 50). Astfel, pe de o parte, se constată că răspunsul astfel furnizat, emis în contextul în care plângerea fusese deja comunicată, încă de la 14.01.2019 (f. 13), se situează, în timp, posterior împlinirii termenului fixat de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, în care pârâtul era îndatorat a răspunde complet solicitării ce i-a fost adresată, înregistrată la 02.11.2018 (f. 31), în circumstanţele în care prin adresa la care se face trimitere prin întâmpinare, din data de 13.12.2018 (f. 2), se informa reclamanta că transmiterea înscrisurilor se poate realiza numai cu acordul instituţiilor partenere (f. 29 verso), aceasta reflectând, în lumina celor evidenţiate anterior, refuzul nejustificat al pârâtului. Pe de altă parte, se observă că, indubitabil, adresa din 26.02.2019 nu poate fi calificată a fi dat curs, în

integralitate, cererii formulate de către reclamantă în condiţiile în care se face referire doar la comunicarea unor copii de pe protocoalele pentru care s-a obţinut acordul de difuzare al partenerilor, or s-a constatat deja că o asemenea cerinţă este în măsură a îngrădi drepturile prevăzute de art. 1 din Legea nr. 544/2001. Mai mult decât atât, în acelaşi înscris s-a precizat că transmiterea este limitată la sfera actelor pentru care există acordul de difuzare şi care nu conţin informaţii exceptate (f. 50), însă, după cum s-a amintit deja, trimiterea generică la textul art. 12 din Legea nr. 544/2001 nu poate fi considerată suficientă pentru a fundamenta un refuz de comunicare în contextul în care nu este individualizată, în mod precis, situaţia ce s-ar regăsi în cauză, din prisma prevederilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, aşa încât instanţa de contencios administrativ să poată evalua limitele în care operează excepţiile astfel consacrate, conducând la concluzia că, nefiind probată incidenţa lor, refuzul este nejustificat, cu particularităţile ce rezultă din cele ce succed.

Relativ la posibilitatea de a se obţine, în integralitate, datele pretinse, se reţine, însă, că este necesar a se lua în seamă atât dispoziţiile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001, în baza cărora *informaţiile din domeniul apărării naţionale, siguranţei şi ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informaţiilor clasificate, potrivit legii*, sunt exceptate de la liberul acces, cât şi cele cuprinse în art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004, în temeiul cărora *Informaţiile care privesc statutul judecătorilor şi procurorilor, organizarea judiciară, organizarea şi funcţionarea Consiliului Superior al Magistraturii, cooperarea instituţională între instanţe şi parchete, pe de o parte, şi orice altă autoritate publică, pe de altă parte, precum şi actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autorităţile publice care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare, prin derogare de la prevederile art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, cu modificările şi completările ulterioare, constituie informaţii de interes public, la care accesul liber este garantat*, norma fiind introdusă prin art. I pct. 9 din Legea nr. 242/2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 868 din 15 octombrie 2018.

Aşadar, din textul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 rezultă, deosebit de clar, că atât datele care vizează cooperarea instituţională între instanţe şi parchete, pe de o parte şi orice altă autoritate publică, pe de altă parte, cât şi actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autorităţile publice, care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare, constituie informaţii de interes public şi, totodată, că prevederile în discuţie reprezintă norme speciale, care derogă de la reglementarea art. 12 din Legea nr. 544/2001, ce instituie ipotezele de excepţie de la liberul acces. Ca atare, posterior intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, orice protocoale perfectate de instanţe sau parchete cu alte autorităţi publice, în materie de cooperare instituţională, precum şi toate actele extrajudiciare, care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare, dobândesc caracter de informaţii de interes public, fără a fi aplicabile, în materie, situaţiile prevăzute de art. 12 din Legea nr. 544/2001, însă, fără îndoială, în ce priveşte documentele anterioare, existente la data la care a intrat în vigoare Legea nr. 242/2018, textul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 nu poate fi interpretat decât prin examinarea dispoziţiilor ce stabilesc regimul specific al unor informaţii, care au dobândit, în prealabil, o anumită natură juridică.

Sub acest aspect, este de notat că, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 182/2002, *Accesul la informaţiile clasificate este permis numai în cazurile, în condiţiile şi prin respectarea procedurilor prevăzute de lege*, iar conform art. 7 alin. (4) din acelaşi act normativ, *Accesul la informaţii clasificate ce constituie secret de stat, respectiv secret de serviciu, potrivit art. 15 lit. d) şi e), este garantat, sub condiţia validării alegerii sau numirii şi a depunerii jurământului, pentru următoarele categorii de persoane: a) Preşedintele României; b) prim-ministru; c) miniştri; d) deputaţi; e) senatori; f) judecători; g) procurori; h) magistraţi-asistenţi ai Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie, care, în concordanţă cu atribuţiile specifice, sunt îndreptăţiţi să aibă acces la informaţiile clasificate fără îndeplinirea procedurilor prevăzute la alin. (1) - (3), respectiv la art. 28, în baza unor proceduri interne ale instituţiilor din care aceştia fac parte, avizate de Oficiul Registrului Naţional al Informaţiilor Secrete de*

Stat, după ce au luat cunoştinţă de responsabilităţile ce le revin privind protecţia informaţiilor clasificate şi au semnat angajamentul scris de păstrare a secretului prevăzut la art. 36 alin. (3), de unde se poate observa că accesul la informaţiile clasificate este restricţionat, fiind permis numai în cazurile, condiţiile şi cu respectarea strictă a procedurilor prevăzute de lege, fiind, totuşi, garantat în favoarea unor categorii precise de persoane, în considerarea atribuţiilor specifice ce le revin, în exercitarea funcţiei sau demnităţii deţinute.

Pe de altă parte, nu poate fi ignorată împrejurarea că, în baza art. 28 alin. (1) din Legea nr. 182/2002, *Accesul la informaţii secrete de stat este permis numai în baza unei autorizaţii scrise, eliberate de conducătorul persoanei juridice care deţine astfel de informaţii, după notificarea prealabilă la Oficiul Registrului Naţional al Informaţiilor Secrete de Stat*, iar în temeiul art. 31 alin. (3) din acelaşi act normativ, *Dispoziţiile art. 28 se aplică în mod corespunzător în domeniul informaţiilor secrete de serviciu*, aşadar datele care au dobândit regimul juridic al informaţiilor secrete de stat, respectiv de serviciu, sunt susceptibile de a fi comunicate numai în măsura existenţei unei autorizaţii eliberate în acest sens.

Totodată, este real că, aşa cum dispune art. 24 alin. (5) din Legea nr. 182/2002, *Se interzice clasificarea ca secrete de stat a informaţiilor, datelor sau documentelor în scopul ascunderii încălcărilor legii, erorilor administrative, limitării accesului la informaţiile de interes public, restrângerii ilegale a exerciţiului unor drepturi ale vreunei persoane sau lezării altor interese legitime*, însă faptul că anumite date ar fi fost clasificate în mod eronat nu poate constitui un fundament suficient pentru ca accesul la acestea să fie realizat în baza art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, în măsura în care s-a păstrat regimul juridic al informaţiilor în discuţie, anume dacă acestea reprezintă, în continuare, secrete de stat ori de serviciu. Astfel, art. 24 alin. (10) din Legea nr. 182/2002 prevede că *Declasificarea ori trecerea la un nivel inferior de clasificare este realizată de persoanele sau autorităţile publice competente să aprobe clasificarea şi nivelul de secretizare a informaţiilor respective*, astfel că doar posterior declasificării, realizată în cadrul şi limitele trasate de lege, poate avea loc accesul în condiţiile Legii nr. 544/2001, cu atât mai mult cu cât, în baza art. 20 din Legea nr. 182/2002, *Orice persoană fizică sau juridică română poate face contestaţie la autorităţile care au clasificat informaţia respectivă, împotriva clasificării informaţiilor, duratei pentru care acestea au fost clasificate, precum şi împotriva modului în care s-a atribuit un nivel sau altul de secretizare. Contestaţia va fi soluţionată în condiţiile legii contenciosului administrativ*. Aşadar, calea de urmat, în ipoteza în care se apreciază că anumite date au fost clasificate eronat, nu poate fi reprezentată decât de formularea unei contestaţii, iar nu de solicitarea accesului la acestea, conform Legii nr. 544/2001.

În consecinţă, ţinând seama de ansamblul argumentelor expuse mai sus, în temeiul art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, pârâtul va fi obligat să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, încheiate cu entităţile menţionate, cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate ca secrete de stat sau de serviciu - în raport de care sunt incidente prevederile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 şi ale Legii nr. 182/2002 -, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter, pentru a se asigura transparenţa completă în ce priveşte datele ce vor fi furnizate, respectiv certificarea împrejurării că anumite protocoale ar conţine informaţii reprezentând secrete de stat sau de serviciu, în circumstanţele în care, fără îndoială, adresa din 26.02.2019 nu cuprinde, sub acest aspect, menţiunile necesare (f. 50).

În continuare, se constată că, în realitate, concluzia la care s-a ajuns nu este infirmată de considerentele Deciziei Curţii Constituţionale nr. 45/2018, de vreme ce s-a statuat că ... *art. 4 din Legea nr. 182/2002 privind protecţia informaţiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002, prevede principalele obiective ale protecţiei informaţiilor clasificate, şi anume (a) protejarea acestora împotriva acţiunilor de spionaj, compromitere sau acces neautorizat, alterării sau modificării conţinutului acestora, precum şi împotriva sabotajelor ori distrugerilor neautorizate; şi (b) realizarea securităţii sistemelor informatice şi de transmitere a informaţiilor clasificate. De aceea, accesul la informaţiile clasificate este permis numai în cazurile, în condiţiile şi prin respectarea*

procedurilor prevăzute de lege [art. 2 alin. (2)]. Curtea reţine că toate acestea sunt aplicabile şi în cadrul procedurilor judiciare, astfel încât nu se poate da un nou contur juridic acestor categorii de informaţii în ipoteza în care ele sunt folosite, în orice mod, în cauzele aflate pe rolul instanţelor judecătoreşti. Astfel, nici în această situaţie, ele nu îşi pot pierde regimul de protecţie consacrat prin lege, tocmai pentru că păstrarea confidenţialităţii lor este vitală colectivităţii, indiferent de subiectul de drept autorizat care a luat cunoştinţă despre aceste informaţii. În aceste condiţii, devoalarea lor produce prejudicii iremediabile interesului public, afectând buna funcţionare a statului de drept (pct. 129), Curtea reţinând, de asemenea, ... *că, dacă prin acest text s-ar fi dorit, astfel cum se susţine în punctul de vedere al preşedintelui Camerei Deputaţilor, să se prevadă, în mod explicit, că "toate informaţiile ce privesc statutul judecătorilor şi procurorilor, administrarea judiciară şi cooperarea instituţională cu instanţele şi parchetele sunt informaţii de interes public" şi că "acest lucru nu poate fi eludat prin emiterea unor acte normative infralegale sau protocoale de colaborare clasificate, care să excludă de la accesul cetăţenilor informaţii ce privesc accesul lor liber la justiţie şi dreptul la un proces echitabil", atunci dispoziţia normativă trebuie eliminată, întrucât textul analizat cuprinde deja această ipoteză normativă ["Informaţiile care privesc (...) cooperarea instituţională între instanţe şi parchete, pe de o parte, şi orice altă autoritate publică, pe de altă parte (...) constituie informaţii de interes public"]. Astfel, actele administrative extrajudiciare încheiate de către sau între autorităţile publice care privesc desfăşurarea procedurilor judiciare [protocoale de colaborare/cooperare] nu pot fi asimilate cu procedura judiciară în sine, drept care au şi o expresie normativă distinctă. Ele îşi menţin natura lor juridică de act administrativ, în conformitate cu art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, fără a se identifica în vreun fel cu procedura judiciară civilă sau penală, aceasta desfăşurându-se potrivit şi în limitele codurilor de procedură civilă/penală* (pct. 133).

Aşadar, rezultă, indeniabil, că protecţia specială conferită anumitor date prin lege nu ar putea fi pierdută cu prilejul unei eventuale utilizări într-o cauză aflată pe rolul instanţelor judecătoreşti, iar în situaţia în care sunt vizate acte administrative extrajudiciare, acestea îşi păstrează natura specifică dobândită, însă, desigur, este deschisă atât calea prevăzută de art. 20 din Legea nr. 182/2002, cât şi posibilitatea desecretizării. Mai mult decât atât, nu poate fi omis că, în cauză, se solicită a fi transmise protocoalele încheiate de către pârât cu un ansamblu de entităţi, printre care se numără, într-adevăr, instanţe şi parchete, însă informaţiile care ar putea viza sau afecta administrarea justiţiei ar putea fi conţinute, cu precădere, doar de documentele încheiate de pârât cu instanţe sau unităţile de parchet de pe lângă acestea, iar nu de cele perfectate cu toate autorităţile sau instituţiile publice menţionate în cerere (f. 3).

În fine, se remarcă, fără dubiu, că rezolvarea dată este confirmată prin chiar modalitatea în care legiuitorul a procedat posterior intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, prin care s-a introdus art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004, în sensul că s-a adoptat Legea pentru declasificarea unor documente, în raport de care s-a exercitat controlul de constituţionalitate *a priori*. Astfel, aceasta prevedea, la art. 1 alin. (1), că *Prin derogare de la prevederile art. 24 din Legea nr. 182/2002 privind protecţia informaţiilor clasificate, cu modificările şi completările ulterioare, se declasifică Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Ţării nr. 17/2005 privind combaterea corupţiei, fraudei şi spălării banilor, precum şi toate documentele care conţin informaţii clasificate având ca temei sau sunt încheiate în conformitate ori în baza Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Ţării nr. 17/2005 privind combaterea corupţiei, fraudei şi spălării banilor,* astfel că, în baza alin. (2), *La data intrării în vigoare a prezentei legi, documentele prevăzute la alin. (1) sunt declasificate de drept, fără a mai fi necesară o altă procedură*, alin. (3) stabilind, de asemenea, că *De la intrarea în vigoare a prezentei legi se desecretizează toate planurile de cooperare realizate de Direcţia Naţională Anticorupţie şi Serviciul Român de Informaţii în baza art. 15 din Protocolul de cooperare dintre Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi Serviciul Român de Informaţii pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin în domeniul securităţii*

naţionale nr. 003064 din 4 februarie 2009, iar alin. (4) că *De la data intrării în vigoare a prezentei legi se desecretizează toate protocoalele şi/sau acordurile de colaborare şi cooperare încheiate între instituţiile statului român, Serviciul Român de Informaţii, Direcţia Naţională Anticorupţie, Direcţia de Investigare a Infracţiunilor de Criminalitate Organizată şi Terorism, Consiliul Superior al Magistraturii şi Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie.*

Mai mult decât atât, în temeiul art. 3 alin. (2), *Informaţiile cuprinse în documentele de la art. 1 dobândesc, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, caracter de informaţii de interes public*, iar în baza art. 4, *Persoanele care se consideră vătămate într-un drept ori într-un interes legitim de efectele produse de documentele prevăzute la art. 1 au posibilitatea, în termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să se adreseze instanţelor competente pentru constatarea încălcării drepturilor şi libertăţilor fundamentale şi repararea prejudiciului suferit*, or este indeniabil faptul că, în măsura în care accesul la datele clasificate ca secrete de stat ori de serviciu, cuprinse în acte administrative extrajudiciare încheiate la nivelul instanţelor sau unităţilor de parchet, existente la data intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, s-ar fi putut realiza exclusiv în temeiul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 raportat la art. 6 alin. (1) şi 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, fără a se lua în seamă regimul juridic concret al acestor informaţii, nu s-ar fi impus adoptarea unei legi menită a declasifica anumite documente perfectate de unele autorităţi din sistemul judiciar. Ca atare, în condiţiile în care legiuitorul a găsit necesar a interveni pentru desecretizare, calificând datele cuprinse în documentele ce se intenţionează a fi declasificate ca informaţii de interes public, însă numai la data intrării în vigoare a actului normativ, eveniment împiedicat de declararea neconstituţionalităţii, apare limpede împrejurarea că accesul la acestea nu poate fi obţinut, în prezent, în sistemul Legii nr. 544/2001, ci doar la momentul în care va opera desclasificarea sau la epoca la care se va uza, cu succes, de prevederile art. 20 din Legea nr. 182/2002, în raport de actele conţinând date calificate ca secrete de stat sau de serviciu.

De asemenea, tribunalul reţine că, prin Decizia nr. 74/2019, instanţa de contencios constituţional a admis obiecţiile de neconstituţionalitate formulate şi a constatat că Legea privind declasificarea unor documente, în ansamblul său, este neconstituţională, dat fiind că, în esenţă, aceasta încalcă dispoziţiile art. 1 alin. (4) şi ale art. 61 alin. (1) din Constituţie, prin raportare la competenţa Parlamentului de a adopta o lege având ca obiect de reglementare declasificarea unor documente (pct. 138), sens în care s-a statuat că ... *Parlamentul nu se poate subroga în competenţa originară a puterii executive de a declasifica informaţiile secrete de stat, întrucât are doar atribuţia constituţională de a crea cadrul legislativ necesar declasificării, iar nu şi pe cea de a dispune, prin lege, cu privire la această operaţiune juridică*, aplicarea legii, aducerea ei la îndeplinire, în această materie, fiind *de resortul puterii executive* (pct. 136).

Totuşi, în cauză rămân elocvente aprecierile Curţii Constituţionale asupra clasificării şi declasificării informaţiilor secrete de stat, care *se realizează printr-o procedură administrativă, riguros reglementată prin cadrul legal în materie, respectiv Legea nr. 182/2002 şi Standardele naţionale de protecţie a informaţiilor clasificate în România* (pct. 130), iar relativ la declasificarea informaţiilor secrete de stat, ... *legislaţia în vigoare normează o procedură în mai multe etape, fie anterioare emiterii actului de reglementare secundară de declasificare (hotărâre a Guvernului), respectiv solicitarea motivată a emitentului, avizul prealabil al instituţiilor care coordonează activitatea şi controlul măsurilor privitoare la protecţia informaţiilor clasificate, fie ulterioare actului de declasificare, respectiv declasificarea informaţiilor secrete de stat de către împuterniciţii şi funcţionarii superiori abilitaţi prin lege să atribuie niveluri de secretizare, suprimarea menţiunilor de clasificare şi scoaterea informaţiei clasificate de sub incidenţa reglementărilor proiective prevăzute de lege*, declasificarea informaţiilor secrete de stat putând fi realizată *doar prin hotărâre a Guvernului, după cum, prin acelaşi act cu caracter administrativ, se aprobă, se actualizează şi se completează listele cuprinzând categoriile de informaţii secrete de stat întocmite de autorităţile publice în domeniile lor de activitate, se*

prelungesc termenele de clasificare a informaţiilor secrete de stat stabilite de emitent, în funcţie de importanţa acestora şi de consecinţele care s-ar produce ca urmare a dezvăluirii sau diseminării lor neautorizate, se stabilesc regulile de identificare şi marcare, inscripţionările şi menţiunile obligatorii pe documentele secrete de stat, în funcţie de nivelurile de secretizare, cerinţele de evidenţă a numerelor de exemplare şi a destinatarilor, termenele şi regimul de păstrare, interdicţiile de reproducere şi circulaţie, se încadrează informaţiile secrete de stat în unul dintre nivelurile prevăzute la art. 15 lit. f) din Legea nr. 182/2002 şi se stabilesc normele privind măsurile minime de protecţie în cadrul fiecărui nivel (pct. 131).

Aşadar, Curtea a constatat că ... *declasificarea unor informaţii secrete de stat se dispune, în cadrul unei proceduri reglementate prin lege, printr-un act de reglementare secundară - hotărâre a Guvernului, care se subsumează competenţei puterii executive şi care asigură realizarea scopului Legii nr. 182/2002, respectiv protecţia informaţiilor clasificate şi a surselor confidenţiale ce asigură acest tip de informaţii*, or, faţă de obiectivele urmărite prin adoptarea Legii nr. 182/2002 şi ţinând cont de scopul său, este clar că nu poate avea loc o diseminare a unor informaţii secrete de stat sau de serviciu pe calea reglementată de Legea nr. 544/2001.

Potrivit art. 9 alin. (2) din C. proc. civ., *Obiectul şi limitele procesului sunt stabilite prin cererile şi apărările părţilor*, sens în care, luând în considerare împrejurarea că procesul civil este guvernat de principiul disponibilităţii, după cum rezultă din textul legal mai sus redat, se observă că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE

Admite în parte plângerea formulată de către reclamanta FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare, CIF 26787560, adresă de poştă electronică office@freies-europa.ro, în contradictoriu cu pârâtul INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMERIEI ROMÂNE, cu sediul în Bucureşti, str. Jandarmeriei nr. 9 - 11, Sector 1, cod fiscal 4192782.

Obligă pârâtul să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, încheiate de către Inspectoratul General al Jandarmeriei Române cu Uniunea Naţională a Barourilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Corpul Experţilor Contabili şi Contabililor Autorizaţi din România (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti (aparat central şi/sau teritorial), Uniunea Naţională a Notarilor Publici din România (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională de Cadastru şi Publicitate Imobiliară (aparat central şi/sau teritorial), Oficiul Naţional al Registrului Comerţului (aparat central şi/sau teritorial), Arhivele Naţionale ale României (aparat central şi/sau teritorial), Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Naţional al Magistraturii, Şcoala naţională de grefieri, Administraţia Naţională a Penitenciarelor (aparat central şi/sau teritorial), Guvernul României, ministerele (pentru perioada 1990 - 2018, inclusiv protocoalele încheiate cu ministere desfiinţate/redenumite la data cererii privind informaţiile de interes public), Direcţia Generală de Informaţii a Apărării din cadrul Ministerului Apărării Naţionale, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici (aparat central şi/sau teritorial), Colegiul Medicilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Serviciul Român de Informaţii (aparat central şi/sau teritorial - unităţi centrale, orice alt dezmembrământ al serviciului), Direcţia Generală Anticorupţie, Poliţia de Frontieră Română, inspectoratele de poliţie judeţene din România (toate, separat şi/sau împreună), Direcţia generală de informaţii şi protecţie internă, Direcţia generală de paşapoarte, Direcţia pentru evidenţa persoanelor şi administrarea bazelor de date, Ministerul Afacerilor Interne (sau orice

alte structuri subordonate neprecizate anterior, chiar şi desfiinţate la data cererii privind informaţiile de interes public, ce au existat în perioada 1990 - 2018), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, parchetele de pe lângă curţile de apel din România (toate, separat şi/sau împreună), curţile de apel din România (toate, separat şi/sau împreună), tribunalele din România (toate, separat şi/sau împreună) şi parchetele de pe lângă tribunalele din România (toate, separat şi/sau împreună), cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate ca secrete de stat sau de serviciu, conform Legii nr. 182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea în acest sens urmând a fi depusă la Tribunalul Satu Mare.

Pronunţată prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei instanţei, azi, 26.03.2019.

Judecător, Grefier,

Red. / Tehn.
03.04.2019

- se comunică câte un ex. cu:
  - reclamanta FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG
  - pârâtul INSPECTORATUL GENERAL AL JANDARMERIEI ROMÂNE

Cod ECLI ECLI:RO:CAORA:2019:008.000656
R O M Â N I A
Curtea de Apel Oradea
- Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal -
Nr. operator de date cu caracter personal: 3159
Dosar nr. 2287/83/CA/2018 - R

D E C I Z I A nr.656/CA/2019 - R

Ședința publică din 11 septembrie 2019
Completul de judecată constituit din:

Președinte:
Judecător:
Judecător:
Grefier:

Pe rol fiind soluționarea recursului în contencios administrativ declarat de recurentul-pârât ***Inspectoratul General al Jandarmeriei Române,*** cu sediul în București, str. Jandarmeriei nr. 9-11, sector 1 în contradictoriu cu intimata-reclamantă ***Fundația Freies Europa Weltanschauung,*** cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare, împotriva Sentinței nr. 138/CA din 26.03.2019 pronunțată de Tribunalul Satu Mare, având ca obiect: *comunicare informații de interes public (Legea nr. 544/2001).*

La apelul nominal făcut în cauză se lipsesc părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că recursul este scutit de plata taxei judiciare de timbru, intimata a formulat întâmpinare în cauză, precum și cerere de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, s-a solicitat judecarea cauzei și în eventualitatea lipsei părților la dezbateri, după care:

Față de lipsa părților, instanța lasă cauza la a doua strigare.

La a doua strigare a cauzei lipsec părțile.

INSTANȚA, deliberând asupra *excepției inadmisibilității recursului*, o respinge ca neîntemeiată, întrucât prin motivele de recurs sunt invocate aspecte de nelegalitate deduse judecății și în fața primei instanțe.

În ce privește cererea formulată cu privire la sesizarea CJUE, instanța o respinge ca nefiind utilă soluționării cauzei, raportat la reglementările naționale incidente.

Instanța rămâne în pronunțare asupra recursului.

CURTEA DE APEL
DELIBERÂND:

Constată că prin Sentința nr. 138/CA din 26.03.2019 Tribunalul Satu Mare a admis în parte plângerea formulată de către reclamanta Fundația Freies Europa Weltanschauung în contradictoriu cu pârâtul Inspectoratul General al Jandarmeriei Române și a obligat pârâtul să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, încheiate de către Inspectoratul General al Jandarmeriei Române cu Uniunea Națională a Barourilor din România (aparat central și/sau teritorial), Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România (aparat central și/sau teritorial), Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești (aparat central și/sau teritorial), Uniunea Națională a Notarilor Publici din România (aparat central și/sau teritorial), Agenția Națională de Cadastru

şi Publicitate Imobiliară (aparat central şi/sau teritorial), Oficiul Naţional al Registrului Comerţului (aparat central şi/sau teritorial), Arhivele Naţionale ale României (aparat central şi/sau teritorial, Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Naţional al Magistraturii, Şcoala naţională de grefieri, Administraţia Naţională a Penitenciarelor (aparat central şi/sau teritorial), Guvernul României, ministerele (pentru perioada 1990 - 2018, inclusiv protocoalele încheiate cu ministere desfiinţate/redenumite la data cererii privind informaţiile de interes public), Direcţia Generală de Informaţii a Apărării din cadrul Ministerului Apărării Naţionale, Agenţia Naţională de Administrare Fiscală (aparat central şi/sau teritorial), Agenţia Naţională a Funcţionarilor Publici (aparat central şi/sau teritorial), Colegiul Medicilor din România (aparat central şi/sau teritorial), Serviciul Român de Informaţii (aparat central şi/sau teritorial - unităţi centrale, orice alt dezmembrământ al serviciului), Direcţia Generală Anticorupţie, Poliţia de Frontieră Română, inspectoratele de poliţie judeţene din România (toate, separat şi/sau împreună), Direcţia generală de informaţii şi protecţie internă, Direcţia generală de paşapoarte, Direcţia pentru evidenţa persoanelor şi administrarea bazelor de date, Ministerul Afacerilor Interne (sau orice alte structuri subordonate neprecizate anterior, chiar şi desfiinţate la data cererii privind informaţiile de interes public, ce au existat în perioada 1990 - 2018), Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, parchetele de pe lângă curţile de apel din România (toate, separat şi/sau împreună), curţile de apel din România (toate, separat şi/sau împreună), tribunalele din România (toate, separat şi/sau împreună) şi parchetele de pe lângă tribunalele din România (toate, separat şi/sau împreună), cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate ca secrete de stat sau de serviciu, conform Legii nr. 182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter.

Pentru a pronunţa această sentinţă, instanţa de fond a reţinut că, aşa cum rezultă din cuprinsul solicitării transmise Inspectoratului General al Jandarmeriei Române (f. 31), reclamanta a pretins a i se comunica, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor încheiate de către acesta din urmă cu anumite entităţi, ce au fost expres şi precis individualizate.

Potrivit adresei din 12.11.2018 (f. 32), reclamantei i se comunica împrejurarea că răspunsul urmează a-i fi transmis în 30 de zile, conform art. 7 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, la 13.12.2018 fiind emis răspuns în sensul că diseminarea nu este posibilă fără avizul instituţiilor/organizaţiilor partenere (f. 2), iar prin scriptul de la data de 26.02.2019 reclamanta era informată că s-au iniţiat demersurile procedurale pentru obţinerea avizelor necesare pentru punerea la dispoziţie a documentelor solicitate, fiindu-i transmise copiile protocoalelor identificate la nivelul structurii şi pentru care s-a obţinut acordul de difuzare al partenerilor şi care nu conţin informaţii exceptate de la liberul acces al cetăţenilor, conform art. 12 din Legea nr. 544/2001 (f. 50).

Coroborând prevederile art. 1, art. 2 lit. a) şi b), art. 6 alin. (1) şi art. 7 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, prima instanţa a concluyionat că dreptul de acces al cetăţenilor la informaţiile de interes public este garantat, în spiritul reglementării art. 31 alin. (1) din Constituţie, sens în care s-au instituit anumite obligaţii în sarcina autorităţilor sau instituţiilor publice, ţinute a oferi răspuns solicitărilor ce le sunt adresate, în termene bine şi precis stabilite.

Pe de altă parte, raportat la particularităţile litigiului, s-a constatat că sunt relevante prevederile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, ce statuează că *În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secţia de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorităţii ori al instituţiei publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7*, precum şi ale art. 9 alin. (2) din acelaşi act normativ, conform cărora *Dacă în urma informaţiilor primite petentul solicită informaţii noi privind documentele aflate în posesia autorităţii sau a instituţiei publice, această solicitare va fi tratată ca o nouă petiţie, răspunsul*

fiind trimis în termenele prevăzute la art. 7 şi 8. Aşadar, în măsura în care, posterior solicitării adresate autorităţii sau instituţiei publice, persoana interesată se consideră vătămată în drepturile sale, aceasta poate introduce plângere la instanţa competentă, care *poate obliga autoritatea sau instituţia publică să furnizeze informaţiile de interes public solicitate şi să plătească daune morale şi/sau patrimoniale*, potrivit art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001.

Totodată, s-a reţinut că, în baza art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, *Se exceptează de la accesul liber al cetăţenilor, prevăzut la art. 1 şi, respectiv, la art. 11^1, următoarele informaţii: a) informaţiile din domeniul apărării naţionale, siguranţei şi ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informaţiilor clasificate, potrivit legii; b) informaţiile privind deliberările autorităţilor, precum şi cele care privesc interesele economice şi politice ale României, dacă fac parte din categoria informaţiilor clasificate, potrivit legii; c) informaţiile privind activităţile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum şi principiului concurenţei loiale, potrivit legii; d) informaţiile cu privire la datele personale, potrivit legii; e) informaţiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidenţiale ori se pun în pericol viaţa, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfăşurare; f) informaţiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părţile implicate în proces; g) informaţiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecţie a tinerilor*, iar în temeiul alin. (2) din cadrul aceluiaşi articol, *Răspunderea pentru aplicarea măsurilor de protejare a informaţiilor aparţinând categoriilor prevăzute la alin. (1) revine persoanelor şi autorităţilor publice care deţin astfel de informaţii, precum şi instituţiilor publice abilitate prin lege să asigure securitatea informaţiilor*, de unde rezultă că există anumite date care, în considerarea naturii şi specificului lor, respectiv a obiectului vizat, sunt exceptate, prin dispoziţia explicită a legii, de la liberul acces al cetăţenilor.

Referitor la prezenta cauză, s-a reţinut că, faţă de prevederile art. 2 lit. a) şi b) din Legea nr. 544/2001, pârâtul se încadrează în categoria autorităţilor şi instituţiilor publice care se supun reglementării actului normativ indicat, însă, fără îndoială, este necesar a se elucida măsura în care datele la care a făcut trimitere titularul acţiunii pot fi calificate ca informaţii de interes public, respectiv dacă acestea trebuiau comunicate solicitantului, în integralitatea lor, pentru a se verifica dacă s-a manifestat un refuz de transmitere din partea pârâtului.

Sub acest aspect, s-a constatat că, potrivit adresei din 13.12.2018, reclamanta era înştiinţată că diseminarea documentelor nu este posibilă fără avizul instituţiilor/ organizaţiilor partenere (f. 2), iar prin răspunsul din 26.02.2019 era informată asupra împrejurării că se transmit copii ale protocoalelor identificate la nivelul structurii, pentru care s-a obţinut acordul de difuzare al partenerilor şi care nu conţin date exceptate de la liberul acces, conform art. 12 din Legea nr. 544/2001 (f. 50), or din cuprinsul lor se deduce, fără îndoială, că a existat, iniţial, un refuz total de punere la dispoziţie a documentelor solicitate, răspunsul furnizat ulterior fiind incomplet şi parţial. Mai mult decât atât, raportat la conţinutul adresei destinate, în final, reclamantei, reiese, în mod cert, că refuzul exprimat a fost unul nejustificat, neputându-se identifica care anume dintre ipotezele la care se referă art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 ar fi fost luate în considerare, de către autoritatea pârâtă, ţinând seama de trimiterea generică la textul evocat. Totodată, trebuie subliniat că, atât din întâmpinarea depusă, cât şi din adresele destinate reclamantei, se desprinde că, în fapt, s-a apreciat ca necesară consultarea tuturor instituţiilor semnatare cu privire la punerea la dispoziţie a informaţiilor din cuprinsul protocoalelor, astfel că s-a procedat numai la comunicarea celor pentru care s-ar fi obţinut acordul de difuzare (f. 29 verso şi 50).

Cu toate acestea, s-a apreciat că, raportat la argumentele de care s-a prevalat pârâtul, refuzul de a se transmite datele pretinse este, în parte, nejustificat.

Astfel, ţinând seama de reglementarea art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, s-a constatat că nu poate fi primită soluţia autorităţii, care, în esenţă, reflectă lipsa comunicării

datelor pentru care nu ar exista acordul unanim al entităţilor implicate în procesul de încheiere a protocoalelor.

Din această perspectivă, s-a reţinut că refuzul manifestat de pârât, în ce priveşte documentele pentru care nu s-a obţinut un acord al semnatarilor, nu a fost fundamentat prin trimiterea concretă la prevederile art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 sau la alte norme speciale ce ar fi aplicabile în cauză. În consecinţă, ţinând seama de situaţiile ce constituie excepţii de la liberul acces al cetăţenilor, aşa cum sunt instituite prin textul anterior evocat, tribunalul constată că împrejurarea de care se prevalează autoritatea publică nu este susceptibilă de a fi încadrată în ipoteza normei.

În al doilea rând, s-a observat că, deşi pârâtul a făcut referire la demararea unei proceduri de obţinere a acordului de difuzare din partea instituţiilor partenere (f. 29 verso), totuşi, elementele invocate nu au fost probate în cauză, în condiţii de regularitate procedurală, conform art. 249 din C. proc. civ., oricum un asemenea proces fiind lipsit de relevanţă din prisma obligaţiilor ce reveneau pârâtului, în sistemul Legii nr. 544/2001.

În al treilea rând, referitor la necesitatea consultării entităţilor care au semnat protocoalele perfectate şi exprimării acordului pentru diseminare, s-a reţinut că etapele învederate şi argumentele astfel formulate sunt nejustificate şi nu pot sta la baza refuzului de comunicare a copiilor de pe documentele pentru care nu ar exista încuviinţarea.

Sub acest aspect, s-a apreciat că, în realitate, netransmiterea tuturor informaţiilor nu poate fi întemeiată pe lipsa acordului celorlalte autorităţi semnatare, sens în care demararea unor acţiuni în acest scop rămâne de prisos, câtă vreme caracterul bilateral sau plurilateral al protocoalelor nu poate împiedica furnizarea datelor de interes public, existând, spre exemplu, chiar obligaţia de comunicare din oficiu a unor informaţii, chiar dacă ar proveni, prin ipoteză, din anumite contracte (ca acte bilaterale, rezultatul voinţelor concordante), după cum reiese, de altfel, din însăşi prevederile art. 5 alin. (5) din Legea nr. 544/2001.

Mai mult decât atât, prin Decizia nr. 26/2019, pronunţată în contextul soluţionării unui conflict juridic de natură constituţională, s-a statuat, de către instanţa de contencios constituţional, că protocoalele de colaborare perfectate de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie reprezintă *acte administrative de autoritate*, implicând faptul că *autoritatea administrativă dă ordine, lucrează ca putere suverană faţă de supuşi, fiind supuse controlului de legalitate* şi fiind *date în executarea legii şi emise în regim de putere publică de către autorităţile publice implicate*, însă, în privinţa calificării lor, s-a reţinut că *sunt acte unilaterale, întrucât reflectă o singură voinţă juridică, chiar dacă sunt încheiate între două entităţi publice* şi *conţin reglementări cu caracter general, impersonale, care valorifică autoritatea de drept public a emitentului actului în sensul naşterii, modificării sau stingerii de raporturi juridice, cu consecinţa producerii unor efecte obligatorii erga omnes, ceea ce le califică drept acte normative emise în regim de putere publică* (pct. 148).

Ca atare, în raport de cele expuse mai sus, este indeniabil că atât răspunsul din 13.12.2018 (f. 2), cât şi cel din 26.02.2019 (f. 50), exhibă un refuz de furnizare a informaţiilor solicitate, din prisma necomunicării actelor pentru care nu s-ar fi obţinut acordul partenerilor, fiind inutilă consultarea instituţiilor semnatare în legătură cu punerea la dispoziţie a datelor în circumstanţele în care protocoalele în discuţie vizează activitatea autorităţii publice pârâte şi, putând fi calificate drept acte administrative cu un caracter normativ, trebuiau înfăţişate, la cererea reclamantei, întrucât, aşa cum a statuat Curtea Constituţională, reprezintă acte unilaterale, fiind în discuţie o unică intenţie şi voinţă a instituţiilor şi autorităţilor publice de a colabora/coopera, fără ca semnarea lor de doi sau mai mulţi subiecţi să poată conduce la calificarea protocoalelor ca acte bilaterale sau multilaterale.

În acest context, s-a menţionat că nu poate fi primit argumentul la care pârâtul face referire prin întâmpinare, anume că nu ar fi refuzat a răspunde solicitării întrucât, prin adresa din 13.12.2018 (f. 2), a informat reclamanta că transmiterea înscrisurilor poate fi efectuată numai cu acordul instituţiilor partenere, fiind iniţiate demersuri în acest sens (f. 29 verso), în condiţiile în care poziţia exprimată reflectă, din prisma celor expuse mai sus, respingerea

solicitării, aşa încât, faţă de data la care s-a înregistrat cererea, la 02.11.2018 (f. 31), depunerea plângerii la oficiul poştal, în ziua de 15.12.2018 (f. 8), s-a realizat după împlinirea termenului prevăzut de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 544/2001.

S-a mai constatat că demararea procedurilor în vederea obţinerii unui acord pentru comunicare din partea instituţiilor semnatare creionează, în acelaşi mod, refuzul pârâtului de a disemina informaţiile supuse liberului acces întrucât, fiind în discuţie acte administrative unilaterale, nu importa poziţia altor autorităţi, ci era necesară examinarea solicitării în condiţiile Legii nr. 544/2001, necomunicarea putând opera, după cum s-a indicat deja, în măsura întrunirii cazurilor prevăzute de art. 12 alin. (1) sau în situaţia incidenţei altor norme speciale.

În ce priveşte adresa din 26.02.2019, pe de o parte, s-a constatat că răspunsul astfel furnizat, emis în contextul în care plângerea fusese deja comunicată, încă de la 14.01.2019 (f. 13), se situează, în timp, posterior împlinirii termenului fixat de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, în care pârâtul era îndatorat a răspunde complet solicitării ce i-a fost adresată, înregistrată la 02.11.2018 (f. 31), în circumstanţele în care prin adresa la care se face trimitere prin întâmpinare, din data de 13.12.2018 (f. 2), se informa reclamanta că transmiterea înscrisurilor se poate realiza numai cu acordul instituţiilor partenere (f. 29 verso), aceasta reflectând, în lumina celor evidenţiate anterior, refuzul nejustificat al pârâtului. Pe de altă parte, s-a observat că adresa din 26.02.2019 nu poate fi calificată a fi dat curs, în integralitate, cererii formulate de către reclamantă în condiţiile în care se face referire doar la comunicarea unor copii de pe protocoalele pentru care s-a obţinut acordul de difuzare al partenerilor, or s-a constatat deja că o asemenea cerinţă este în măsură a îngrădi drepturile prevăzute de art. 1 din Legea nr. 544/2001. Mai mult decât atât, în acelaşi înscris s-a precizat că transmiterea este limitată la sfera actelor pentru care există acordul de difuzare şi care nu conţin informaţii exceptate (f. 50), însă, după cum s-a amintit deja, trimiterea generică la textul art. 12 din Legea nr. 544/2001 nu poate fi considerată suficientă pentru a fundamenta un refuz de comunicare în contextul în care nu este individualizată, în mod precis, situaţia ce s-ar regăsi în cauză, din prisma prevederilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, aşa încât instanţa de contencios administrativ să poată evalua limitele în care operează excepţiile astfel consacrate, conducând la concluzia că, nefiind probată incidenţa lor, refuzul este nejustificat.

Relativ la posibilitatea de a se obţine, în integralitate, datele pretinse, s-a reţinut, însă, că este necesar a se lua în seamă atât dispoziţiile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001, în baza cărora *informaţiile din domeniul apărării naţionale, siguranţei şi ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informaţiilor clasificate, potrivit legii*, sunt exceptate de la liberul acces, cât şi cele cuprinse în art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004, în temeiul cărora *Informaţiile care privesc statutul judecătorilor şi procurorilor, organizarea judiciară, organizarea şi funcţionarea Consiliului Superior al Magistraturii, cooperarea instituţională între instanţe şi parchete, pe de o parte, şi orice altă autoritate publică, pe de altă parte, precum şi actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autorităţile publice care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare, prin derogare de la prevederile art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, cu modificările şi completările ulterioare, constituie informaţii de interes public, la care accesul liber este garantat*, norma fiind introdusă prin art. I pct. 9 din Legea nr. 242/2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 868 din 15 octombrie 2018.

Aşadar, din textul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 rezultă clar că atât datele care vizează cooperarea instituţională între instanţe şi parchete, pe de o parte şi orice altă autoritate publică, pe de altă parte, cât şi actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autorităţile publice, care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare, constituie informaţii de interes public şi, totodată, că prevederile în discuţie reprezintă norme speciale, care derogă de la reglementarea art. 12 din Legea nr. 544/2001, ce instituie ipotezele de excepţie de la liberul acces. Ca atare, posterior intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, orice protocoale perfectate de instanţe sau parchete cu alte autorităţi publice, în

materie de cooperare instituțională, precum și toate actele extrajudiciare, care privesc sau afectează desfășurarea procedurilor judiciare, dobândesc caracter de informații de interes public, fără a fi aplicabile, în materie, situațiile prevăzute de art. 12 din Legea nr. 544/2001, însă, fără îndoială, în ce privește documentele anterioare, existente la data la care a intrat în vigoare Legea nr. 242/2018, textul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 nu poate fi interpretat decât prin examinarea dispozițiilor ce stabilesc regimul specific al unor informații, care au dobândit, în prealabil, o anumită natură juridică.

Sub acest aspect, s-a reținut că, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 182/2002, *Accesul la informațiile clasificate este permis numai în cazurile, în condițiile și prin respectarea procedurilor prevăzute de lege*, iar conform art. 7 alin. (4) din același act normativ, *Accesul la informații clasificate ce constituie secret de stat, respectiv secret de serviciu, potrivit art. 15 lit. d) și e), este garantat, sub condiția validării alegerii sau numirii și a depunerii jurământului, pentru următoarele categorii de persoane: a) Președintele României; b) prim-ministru; c) miniștri; d) deputați; e) senatori; f) judecători; g) procurori; h) magistrați-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, care, în concordanță cu atribuțiile specifice, sunt îndreptățiți să aibă acces la informațiile clasificate fără îndeplinirea procedurilor prevăzute la alin. (1) - (3), respectiv la art. 28, în baza unor proceduri interne ale instituțiilor din care aceștia fac parte, avizate de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, după ce au luat cunoștință de responsabilitățile ce le revin privind protecția informațiilor clasificate și au semnat angajamentul scris de păstrare a secretului prevăzut la art. 36 alin. (3)*, de unde se poate observa că accesul la informațiile clasificate este restricționat, fiind permis numai în cazurile, condițiile și cu respectarea strictă a procedurilor prevăzute de lege, fiind, totuși, garantat în favoarea unor categorii precise de persoane, în considerarea atribuțiilor specifice ce le revin, în exercitarea funcției sau demnității deținute.

Pe de altă parte, în baza art. 28 alin. (1) din Legea nr. 182/2002, *Accesul la informații secrete de stat este permis numai în baza unei autorizații scrise, eliberate de conducătorul persoanei juridice care deține astfel de informații, după notificarea prealabilă la Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat*, iar în temeiul art. 31 alin. (3) din același act normativ, *Dispozițiile art. 28 se aplică în mod corespunzător în domeniul informațiilor secrete de serviciu*, așadar datele care au dobândit regimul juridic al informațiilor secrete de stat, respectiv de serviciu, sunt susceptibile de a fi comunicate numai în măsura existenței unei autorizații eliberate în acest sens.

Totodată, așa cum dispune art. 24 alin. (5) din Legea nr. 182/2002, *Se interzice clasificarea ca secrete de stat a informațiilor, datelor sau documentelor în scopul ascunderii încălcărilor legii, erorilor administrative, limitării accesului la informațiile de interes public, restrângerii ilegale a exercițiului unor drepturi ale vreunei persoane sau lezării altor interese legitime*, însă faptul că anumite date ar fi fost clasificate în mod eronat nu poate constitui un fundament suficient pentru ca accesul la acestea să fie realizat în baza art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, în măsura în care s-a păstrat regimul juridic al informațiilor în discuție, anume dacă acestea reprezintă, în continuare, secrete de stat ori de serviciu. Astfel, art. 24 alin. (10) din Legea nr. 182/2002 prevede că *Declasificarea ori trecerea la un nivel inferior de clasificare este realizată de persoanele sau autoritățile publice competente să aprobe clasificarea și nivelul de secretizare a informațiilor respective*, astfel că doar posterior declasificării, realizată în cadrul și limitele trasate de lege, poate avea loc accesul în condițiile Legii nr. 544/2001, cu atât mai mult cu cât, în baza art. 20 din Legea nr. 182/2002, *Orice persoană fizică sau juridică română poate face contestație la autoritățile care au clasificat informația respectivă, împotriva clasificării informațiilor, duratei pentru care acestea au fost clasificate, precum și împotriva modului în care s-a atribuit un nivel sau altul de secretizare. Contestația va fi soluționată în condițiile legii contenciosului administrativ*. Așadar, calea de urmat, în ipoteza în care se apreciază că anumite date au fost clasificate eronat, nu poate fi reprezentată decât de formularea unei contestații, iar nu de solicitarea accesului la acestea, conform Legii nr. 544/2001.

În consecinţă, ţinând seama de ansamblul argumentelor expuse mai sus, în temeiul art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, pârâtul a fost obligat să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, încheiate cu entităţile menţionate, cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate ca secrete de stat sau de serviciu - în raport de care sunt incidente prevederile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 şi ale Legii nr. 182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter, pentru a se asigura transparenţa completă în ce priveşte datele ce vor fi furnizate, respectiv certificarea împrejurării că anumite protocoale ar conţine informaţii reprezentând secrete de stat sau de serviciu, în circumstanţele în care, fără îndoială, adresa din 26.02.2019 nu cuprinde, sub acest aspect, menţiunile necesare (f. 50).

Împotriva sentinţei pronunţate de instanţa de fond, a declarat recurs recurentul-pârât Inspectoratul General al Jandarmeriei Române, solicitând admiterea recursului, casarea sentinţei atacate şi, urmare a rejudecării pe fond a cauzei, respingerea acţiunii reclamantei ca neîntemeiată.

In dezvoltarea motivelor de recurs, recurentul a arătat că instanţa de fond a omis să se pronunţe în privinţa excepţiei prematurităţii introducerii acţiunii, invocată de către instituţia pârâtă prin întâmpinare, sens în care a reiterat faptul că, în data de 01.11.2018 reclamanta a transmis instituţiei o solicitare formulată în baza Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, cu modificările şi completările ulterioare, fiind înregistrată cu nr. 9725 din aceeaşi dată, potrivit căreia aceasta doreşte să i se comunice, în copie, protocoalele încheiate în perioada 01.01.1990-26.10.2018 între I.G.J.R. şi anumite instituţii ale statului.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 cu modificările şi completările ulterioare, instituţia pârâtă i-a comunicat reclamantei adresa cu nr. 26789/1 din data de 13.12.2018, potrivit căreia, acesteia i s-a răspuns solicitării sale, fiind informată că, transmiterea înscrisurilor solicitate se poate face numai cu acordul instituţiilor partenere, motiv pentru care au fost iniţiate demersuri în acest sens.

Prin urmare, la data de 27.12.2018, reclamanta a sesizat instanţa de judecată cu o plângere împotriva refuzului comunicării informaţiilor de interes public, formându-se prezentul dosar, ignorând faptul că, astfel cum reiese în mod neechivoc din adresa mai sus menţionată, instituţia pârâtă nu a refuzat în nici un moment să răspundă solicitării sale».

Totodată, potrivit art. 21 alin. (2) din Legea nr. 554/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, cu modificările şi completările ulterioare, „Împotriva refuzului prevăzut la alin. (1) se poate depune reclamaţie la conducătorul autorităţii sau ai instituţiei publice respective în termen de 30 de zile de la luarea la cunoştinţa de către persoana lezată", sens în care, a arătat faptul că reclamanta nu a formulat o astfel de reclamaţie, înainte de a se adresa instanţei de judecată.

În ceea ce priveşte protocoalele încheiate în perioada 01.01.1990-26.10.2018 între I.G.J.R. şi anumite instituţii ale statului, solicitate de către reclamantă, a precizat că, o parte dintre acestea au fost deja comunicate reclamantei, potrivit adresei nr. 26.789/2 din 26.02.2019, iar celelalte, fie nu se află în evidenţele instituţiei recurente, fie conţin informaţii exceptate de la liberul acces la informaţii de interes public.

În acest sens, a arătat că situaţia protocoalelor în discuţie a fost detaliată în cadrul adresei nr. 220440 din 22.04.2019 a Centrului de Informare publică din I.G.J.R., anexată prezentului recurs.

Referitor la protocoalele care nu au fost comunicate reclamantei, a menţionat că, potrivit adresei nr. 24086 din 29.11.2018, Consiliul Superior al Magistraturii precizează faptul că, având în vedere scopul şi obiectivele protocolului încheiat între această instituţie şi Jandarmeria Română, şi anume paza, supravegherea, controlul accesului şi menţinerea ordinii interioare necesare desfăşurării normale a activităţii în sediul Consiliului Superior al Magistraturii, precum şi în temeiul dispoziţiilor art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001

privind liberul acces la informaţiile de interes public, respectivul document nu are caracter public.

Totodată, prin adresa nr. 1824770 din 11.12.2018, Direcţia Generală de Protecţie Internă din cadrul Ministerului Afacerilor Interne îşi exprimă dezacordul în legătură cu multiplicarea şi transmiterea protocolului încheiat cu Jandarmeria Română, relevând faptul că, în urma analizei instituţionale efectuate, s-a stabilit că protocolul în cauză intră sub incidenţa regimului documentelor din domeniul apărării şi siguranţei/securităţii naţionale.

De asemenea, conform adresei nr. 39252 din 28.12.2018, Serviciul Român de Informaţii precizează faptul că, nu consideră oportună multiplicarea şi transmiterea protocolului de cooperare dintre cele două instituţii, având în vedere că documentul a fost încheiat în acord cu competenţele legale ale instituţiilor semnatare, iar documentele de cooperare încheiate de Serviciul Român de Informaţii vizează securitatea naţională.

In acest context, verificarea acestor documente nu poate fi realizată, în mod legal, decât de către Comisia comună permanentă a Camerei Deputaţilor şi Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activităţii Serviciului Roman de Informaţii.

Faţă de argumentele de mai sus, recurentul consideră că şi-a îndeplinit obligaţiile stabilite potrivit Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public.

Pentru aceste considerente, a solicitat admiterea recursului astfel cum a fost formulat, casarea sentinţei atacate şi, urmare a rejudecării pe fond a cauzei, respingerea acţiunii reclamantei ca neîntemeiată.

În drept a invocat prevederile art. 488 pct. 6 şi 8 Cod de procedură civilă.

Intimata Fundaţia Freies Europa Weltanschauung, prin întâmpinare, pe cale de excepţie a invocat *inadmisibilitatea recursului*, arătând că motivele, temeiurile şi probele solicitate de recurent nu au fost supuse analizei instanţei de fond, iar pe fondul, solicită respingerea recursului ca fiind nefondat.

Pârâta-recurentă nu a prezentat, în sensul dispoziţiilor art. 249 NCPC, probe care să ateste caracterul clasificat al protocoalelor încheiate. În ceea ce priveşte protocolul încheiat cu PÎCCJ, acesta vizează activitatea sistemului judiciar, accesul la document fiind garantat.

Întâmpinarea nu a fost motivată în drept.

Instanţa de recurs, analizând recursul declarat prin prisma motivelor invocate, a dispoziţiilor legale incidente şi a actelor şi lucrărilor dosarului, constată următoarele:

Criticile aduse de recurent hotărârii primei instanţe se subsumează motivelor de casare prevăzute de art. 488 punct. 6 şi 8 din Codul de procedură civilă adoptat prin Legea nr.134/2010.

Motivul de casare prevăzut de art. 488 punct. 6 din Codul de procedură civilă adoptat prin Legea nr.134/2010 este invocat de recurent din perspectiva nepronunţării primei instanţei asupra caracterului prematur al demersului judiciar al reclamantei. Învederează recurentul că a invocat faptul că instanţa de judecată a fost sesizată fără să existe un refuz de comunicare a informaţiilor din partea instituţiei pârâte, iar pe de altă parte fără a fi urmată în prealabil procedura reclamaţiei administrative, reglementată de art. 21 din Legea nr. 554/2001.

Cu privire la primul aspect, judecătorul fondului a reţinut, în mod corect, că adresa din 13.12.2018, prin care reclamanta era înştiinţată că diseminarea documentelor nu este posibilă fără avizul instituţiilor/ organizaţiilor partenere îmbracă forma unui un refuz de punere la dispoziţie a documentelor solicitate, acesta fiind unul nejustificat, neputându-se identifica care anume dintre ipotezele la care se referă art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 ar fi fost luate în considerare, de către autoritatea pârâtă, pentru fundamentarea respectivului răspuns.

În legătură cu celălalt aspect, instanţa de fond a reţinut aplicabilitatea prevederilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, ce statuează că *în cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secţia de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorităţii ori al instituţiei publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7.* Raportat la aceste

dispoziţii legale, a concluzionat instanţa de fond că, reclamaţia administrativă la care face referire pârâtul vizează eventualul refuz explicit sau tacit al angajatului desemnat al autorităţii ori instituţiei publice pentru aplicarea dispoziţiilor actului normativ, fiind plasată în câmpul răspunderii disciplinare a celui culpabil, după cum rezultă din reglementarea art. 21 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, fără a interfera cu posibilitatea promovării plângerii la care se referă art. 22 alin. (1) din acelaşi act normativ. În alte cuvinte, faptul dacă angajatul autorităţii ar fi săvârşit vreo abatere disciplinară prin refuzul manifestat nu poate îngrădi dreptul de acces la jurisdicţia specială de contencios administrativ, consacrat, expres, prin art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, fără vreo condiţionare legată de recurgerea la o reclamaţie prealabilă împotriva funcţionarului.

În ceea ce priveşte criticile formulate de recurent din perspectiva greşitei aplicări de către prima instanţa a prevederilor Legii nr. 544/2001 în privinţa fondului litigiului, instanţa de recurs le apreciază ca fiind nefondate, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Judecătorul fondului a reţinut, în mod corect, că motivul invocat de recurent în justificarea refuzului de comunicarea a datelor solicitate, respectiv obţinerea prealabila a acordului instituţiei cu care a fost încheiat protocolul de colaborare, nu se încadrează în niciuna din ipotezele prevăzute de art. 12 din Legea nr. 554/2004, potrivit cărora, *se exceptează de la accesul liber al cetăţenilor, prevăzut la art. 1 şi, respectiv, la art. 11^1, următoarele informaţii: a) informaţiile din domeniul apărării naţionale, siguranţei şi ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informaţiilor clasificate, potrivit legii; b) informaţiile privind deliberările autorităţilor, precum şi cele care privesc interesele economice şi politice ale României, dacă fac parte din categoria informaţiilor clasificate, potrivit legii; c) informaţiile privind activităţile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum şi principiului concurenţei loiale, potrivit legii; d) informaţiile cu privire la datele personale, potrivit legii; e) informaţiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidenţiale ori se pun în pericol viaţa, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfăşurare; f) informaţiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părţile implicate în proces; g) informaţiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecţie a tinerilor.*

Protocoalele de colaborare dintre două instituţii publice sunt încheiate în exercitarea atribuţiilor legale ale acestora şi nu pot adăuga sau reglementa contra legii. În acest sens, s-a pronunţat şi Curtea Constituţională, prin Decizia nr. 26/2019, dată în soluţionarea conflictului juridic de natură constituţională dintre Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, Parlamentul României, Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie şi celelalte instanţe judecătoreşti, reţinând în considerentele deciziei că protocoalele de colaborare încheiate de Ministerul Public-Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie cu Serviciul Roman de Informaţii sunt acte administrative cu caracter normativ care trebuie să se circumscrie sferei de competenţă a fiecărei autorităţi publice parte la acestea.

Fiind încheiate în exercitarea atribuţiilor legale, instanţa de recurs apreciază că punerea respectivelor protocoale de colaborare la dispoziţia persoanelor interesate se poate face de către oricare dintre instituţiile semnatare, fără a fi necesară în acest sens consultarea prealabilă a instituţiei cosemnatare, care la rândul ei a încheiat protocolul în limitele propriilor competenţe legale.

Pe de altă parte, în măsura în care protocoalele de colaborare încheiate între diferite instituţii conţin informaţii clasificate, acest aspect se impune a fi comunicat părţii care solicită acces la informaţiile de interes public, în termenul prevăzut de art. 7 din Legea nr. 554/2001, termen care în prezenta speţă nu a fost respectat. Invocarea de către recurent a unor adrese sau situaţii centralizatoare întocmite ulterior expirării termenului prevăzut pentru comunicarea refuzului, sau chiar ulterior pronunţării hotărârii recurate (adresa nr. 220440/22.04.2019) nu

este de natură să înlăture legalitatea soluţiei primei instanţe, în condiţiile în care pârâtul a fost obligat să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, încheiate de către Inspectoratul General al Jandarmeriei Române cu alte autorităţi sau instituţii publice, ***cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate ca secrete de stat sau de serviciu, conform Legii nr. 182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter.***

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 496 din Codul de procedură civilă adoptat prin Legea nr.134/2010, recursul va fi respins ca nefondat, cu consecinţa menţinerii ca legale a hotărârii primei instanţe.

Nu se vor acorda cheltuieli de judecată în recurs, acestea nefiind solicitate.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :

RESPINGE ca nefondat recursul declarat de recurentul-pârât ***Inspectoratul General al Jandarmeriei Române,*** cu sediul în Bucureşti, str. Jandarmeriei nr. 9-11, sector 1 în contradictoriu cu intimata-reclamantă ***Fundaţia Freies Europa Weltanschauung,*** cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, jud. Satu Mare, împotriva Sentinţei nr. 138/CA din 26.03.2019 pronunţată de Tribunalul Satu Mare pronunţată de Tribunalul Satu Mare, pe care o menţine în totul.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

DEFINITIVĂ.

Pronunţată în şedinţă publică azi, 11 septembrie 2019.

PREŞEDINTE, *JUDECĂTOR,* *JUDECĂTOR,* *GREFIER,*

Red. dec. – – 07.10.2019
Jud. fond -
Tehnored. - 4 ex.- 07.10.2019
Emis/exped. - 2 comunicări:

1. recurentul-pârât ***Inspectoratul General al Jandarmeriei Române,*** Bucureşti, str. Jandarmeriei nr. 9-11, sector 1
2. intimata-reclamantă ***Fundaţia Freies Europa Weltanschauung,*** Satu Mare, str. Retezatului nr. 39